

Szegénykámnak – főleg a címlapon
láccik – má legalább ezeregy éjszaka
a arcára lett szántva. Tán nem vélet-
len a pözsgös díszlet sem, mer
Mister Alcohol-ba könnyű bele-
karolni, ha táncba indul a
kikapós fajta. Persze én is

ez a fajzat vagyok; szívesen kikapnám a
végén az Idából is, hogy bepermetezzem
ezt a sokat próbált orcsót, helyre kis
cicijét, cakkos csudáját.

A habzó nedűt a karesű poharak-
ba lötyyinteném végül, oszt
fickósan ráfordulnék:
gyere ide Ida, idd a
pezsegőt, nyejted
babám!

dönténém, és telesprickolnám a szájacskáját?” Ezzel a bájos kérdéssel fordult hozzám húsvéti levelében az ezer arcú Anonimus. Hát, nem is tudom. Thalia istene nem a meglepően mulatságos magaslatokban la-

BILLY BÁCSI LEVELESLADÁJA

kozik. Persze most van a baj, hogy ez a darab végre egy darabig nincs, színházba meg nem vagyunk annyira járatosak, hogy nyomára bukkanjunk az ügyeletes szex-szimbolnak. Marad tehát a régóta letaposott út: vagy emlékképből meríteni, vagy újabb bálványt keríteni.

„Szia Nagyfőnök, Kedves Bill, Uff!

Nagyjában és egészében a Cica úgy jó, ahogy van, talán csak a seggbedugás témáját lehetne csökkenteni. Ezt már korábban kitárgyaltad, és úgy emlékszem, megszozlottak a vélemények. őszintén szólva én még nem próbáltam, így ... hát szóval nem is tudom, de inkább hagyjuk.”

Ezt írja L. Gyula a vas és acél városából, és lehet, félig igaza van. Bár amit nem próbál ember és némbér, nem is tudhatja, mit veszített vele. Én például a csigát elég kocsonyás, nyálkás-taknyos slejmnnek könyveltem el - amíg meg nem kóstoltam. Forró fokhagymás-fűszeres vajban előételnek valami isteni - lehet, egy korpáson dörrentés még is átállítana az ingyencek táborába. Ennek ellenére én is sokallom a saját lapomra jutó anal/szex arányt, de sajnos ma - ebben a műfajban - ez az uralkodó trend. Nem tudok elég normális képanyagot beszerezni, mert minden szett torzókból, összes lyukat

egyszerre tömő, rettenet nagy farkakból és mindeközben kamerába mosolygó szőkék-ből áll. Rágyúrok hát az Amatőr órára, ezentűl kéthavonta jelentkezik majd másodosztályú párocskával, de garantált menetekkel.

K. Tamás több hónapja várja, hogy az 56. szám poszter Enikőjét kapcsolatba léptessem vele, de hát nem megy. Máshogy szoktak ezek a művésznők szerelembe esni, nem kellünk mi hozzá. Látnod, a Fürelízt se bírtam Anonimnak elintézni, neked is be kell érned egy poszterrel és két dimenzióval.

Jaksa Tibcsi - hogy második leveléből is került nyomtatásba - egészen beátorodván, másfél oldalnyi Rím Rudit gyúrt itt össze nekem. Nagy szerencséje a fickónak, hogy már a hirtelen halálnál tartunk. Az összes oldal levilágítva, csak arra vár a nyomda, hogy befuccsoljak és rámlőcsölhessék a késést, de nem! Bezongorázom ezt a jól kififikázott, simára csiszolt nyelvi leleményt, biztos Nektek is tetszeni fog.

„Tisztelt Columbo Hadnagy!

A 61. számod szintén kiváló inspirációul szolgálhat egy dákórántó-váltónak. Ha nem veszed tolakodásnak, egy röpke visszajelentésem erejéig kommentálnám a látottakat. Kezdjük a velejével! A borító totál kiborító, mégsem felháborító. Lenne egy tippem, hogy mit csinálnék a csajjal a topban. Ebben a lapban ez a nő a „laptop”, amitől nekem is kedvem támadt egy kis hardverésre.

Kinyitva az újságot, átvillan a gondolat: kár, hogy ez a kis tapadókorongos fazonra

igazított nem a faszomra igazított. De ne i-
gadjunk le a részleteknél, mert ami igazán
(meg)ragadós, az a példa meg a pina méz-
zel az első képsorozaton. „Méz a piccsába” -
mondhatná nekem is a csaj, de neki csak
barátja mézes madzagja kell, aki meg i-

mutatja, hogy a deszkába is lehet szexu-
get verni. Szerintem elég bizonytalan
lehet a faszi, mert csak habozva nyá-
pinát. Egyébként igazán kedv- és
nedvcsináló jelenetsor.

A LESZBISZEX szintén magával ragad. Mi nőség! Minőség! Csupa finomkodás, összebujás, semmi széthúzás - így aztán nem tárják elének - sajnos csak én hiányzom közülük, bár nektek meg gondolom - ez egyáltalán nem hiányzik. Anikóban az tetszik, hogy a szája helyén is egy kefélnivaló, pihés puncit hord, de nem egy leánylóm az sem - vagy talán nagyon is az -, amit a szöszitündér csinál azzal a bal - meg egy kicsivel jobb fasszal. Csorog le a nyálam.

Összefoglalva: megint bebizonyítottad, hogy profi nemi szerver vagy. (Server = angol szó, jelentése: szolgáltató.) Gratulálók Jaksa Tibor”

Mit mondjak, Tibikém... A fentiek miatt szegény rímgyári Romhányi is fészkelődhet most a sírjában, de kicsire ne adjunk. Ír még, mindnyájunknak tetszik, és előbb-utóbb csak belejössz!

Végül három szót a három fotóról: a sárga sztreccs azért került képbe, mert ő is tud állni, aludni, nem csak a ló; a tavaszi szöszitű az évszaki aktualitás és a kerek popsi szerkesztette be, szezámmal tárol meg (akiről a nadrágot láncfűrészrel darabolták le), mint egy perverz vaddisznó arra csábítson beneteket, hogy május 17-én az összes 64-es Cicát csontra leraboljátok.

Csőváz: Kolombusz Hadnagy

Nem tudom, miért keresnek a leszbikusajok magukhoz hasonló partnereket. Talán önteltség lenne? Lehet. Mind-egy, az biztos, mindig is azokhoz a lányokhoz vonzódtam, akik hasonlítottak rám. Mert a pasik sosem érdekeltek. Még a kezdetek kezdetén kipróbáltam ugyan párat, de valahogy nem volt az igazi. Csak akkor még nem tudtam, mi a baj. Később rájöttem: csak a srácokkal nem jó nekem, a lányokkal egész más a helyzet. A várva várt szerelem is eljött az életemben. Egy lánnyal. Azóta tudom: leszbikus vagyok. Már nem is szégyellem. Sőt, már abba is belenyugodtam, hogy a legtöbb pasi

nyálsorgatva gondol a lányok szeretkezésére. Ez engem nem izgat, de már nem is zavar. Ha már így van, hasznot húzok a dologból, ezért szerepelek leszbikus fotókon. Abba soha nem mentem bele, hogy valami beizgult kan ott lihegjen a nyakunkba, mikor a barátnőmmel szeretkezem. Ez egyrészt megalázó, másrészt ciki. A pasik azt hiszik, hogy minden nő csakis az ő szórakoztatásukért él. Hát nem! Számomra férfiak szexuálisan nem léteznek, a brokit nem szeretem, a puncit viszont... Anál inkább! Pontosabban nem is a puncit, inkább az egész nőt magát. Mindenét. A meleg pasik a faszért rajonganak. (És a flúseggéért.) Én a kedvesem testét-lelkét egyaránt kívánom. Bár soha nem szerettem férfit, de nem hiszem, hogy egy hetero kapcsolatban lángolóbb lehet a szerelem, mint Csilla és köztem.

Legszívesebben belebújnánk egymásba. A szex nálunk nem csupán egymás felizgatását és kielégítését jelenti. A szeretkezés két lány között olyan érzelmi magasságokba tör, olyan belső húrokat pendít meg, hogy egy áthempergett délután megváltoztatja bennünk az egész világot. Az mindegy, hogy hol kezdjük. Az sem számít, hogy van -e hozzá valami segédeszkö-

zünk. Nem ez a lényeg. Megegett már az is, hogy a buszon ülünk egymás mellett, kézenfogva, és ott kezdtük el lopva simogatni egymás combját. Kezünk besiklott még a bugyi alá is, és egymás csikloját dörzsölgettük. Majdnem elfelejtettünk leszállni. Aztán már a kapualjban csókolóztunk, fogdostuk egymás cicijét, popsiját, punciját, simogattuk egymás egész testét.

Mire felértünk a lakásunkba, már nem volt rajtunk bugyi, s vadul vetkőztettük egymást. Az előszobáig már térdén csúszva jutottunk el, s pillanatokon belül Csilla feje a combjaim közé simult. Már nyalt is. És nem csak nyalt, meg a csiklómát szívogetta, de az ujját is betolta a puncimba, és ujjazta lucskos hüvelyem. „Gyere, add ide te is...” - kértem, s ő azonnal arcom fölé terpesztette nedvesre izgult punciját. Nem bírtam ellenállni, és tövig nyomtam szűk kis nyílásába a nyelvem.

Elég gyakran megesik, hogy valami szórakozóhelyen fogunk vad smárolásba, ettől persze jól bepörgünk, kezdődik a tapi, s kénytelenek vagyunk bezarkózni a bukába. Állva, egyfolytában csókolózva vetkőzünk meztelenre, én végigcsókolom a testét, ő a combjaim közé nyúl, ujjait bele-

túrja a puncimba, tenyerével a csiklómát dörzsöli, amíg el nem élvezek. Ezek csak gyors meneketek, de nagyon izgalmasak. Szeretkeztünk már tóparton is. Szeptember vége volt, az év utolsó meleg napsütéses kora délutánja. A banyató körül alig 10 ember napozhatott elszórtan. Leterítettük a pokrocol, meztelenre vetkőztünk, és elnyújtóztunk. Mondanom sem kell, kezeink máris elindultak egymáson... Senki sem látta. De azt már igen, mikor lekuszgam Csilla lábai közé, és csókolni kezdtem a punciját. Nem érdekelt, néznek-e vagy sem. Igaz, ott nem jutottunk a csúcsig, de azért eszmeletlenül izgalmas volt a dolog. Csilla is alaposan kinyalta a puncim, majd rámhasalt, csókolta a szám, a nyakam, a fülem, a mellem, kezeivel végigcirógatta mindenem,

amit csak elért, aztán sorban dugta belém az ujjait, végül már az egész öklét földugva kotorászott a lucsokban. A legextrább élményünk mégsem ez volt. Egy meleg bárban voltunk, ahová szinten minden héten járunk szórakozni. A színpad a műsor végen sötétbe borul, és ha ül is valaki a közelében, nem láthatja, mi történik. Hát ennek a színpadnak a szélére ültünk mi le beszélgetni. Legalábbis kezdetben... Mert persze a szokásos csókcsata lett a dologból, tapizással egybekötve. Lassacskán annyira tűzbe jöttünk, hogy nem bírtunk magunknak megálljt pa-

rancsolni. Felkúsztunk a deszkákra, oleeztünk, csókoloztunk, és levetkőztettük egymást. Ekkor gyúltak ki a fenyekek, de mi már nem tudtuk abbahagyni. Az emberek (fiúk, lányok, meleg, leszbikus, heteró, biszex, vegyesen) közelebb jöttek, és tapssal biztattak. Valahonnan előkerült két vibrátor is, már nem volt megállás. Kinyaltuk egymás popsíját, punciját, aztán betuszkoltuk egymásba a vibriket, a nagyobbat a punciba, a kisebbet a popsínyilásba. A közönség biztatott, felkiabáltak, hogy forduljunk felejük, mert nem látják elég jól, mit csinálunk, és

egyre többen és többen lettek, de mi csak egymást láttuk, egymást éreztük. Nem érdekelt, hogy most mindenki látja a titkainkat, csak nyaltunk, ujjaztunk, csókolóztunk, ölelkeztünk, simogattunk, és vibriztunk; aztán csak sikítottunk a gyönyörtől, élveztünk, lihegtünk és sóhajtoztunk. Ott, mindenki szeme láttára, premier plánban. Óriási tapsot kaptunk, és akkor jöttünk rá, hogy megy ez nekünk. Levelet írtunk a Cicának, az általunk egyetlen gusztusos lapnak, az elkészült képek pedig már magukért beszélnek.

TÜNDE

LEANA

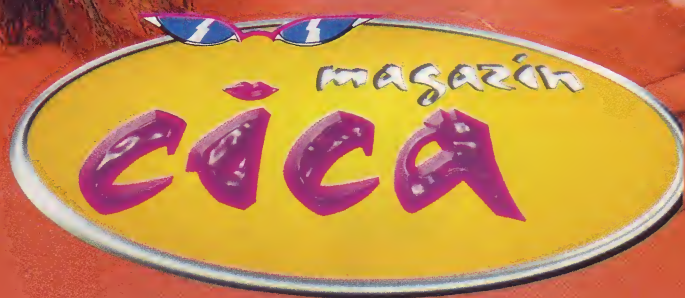
KERESKED

Bezzeg az én nagymamám nem tudott így kinézni. Ő fejkendőben, sok szoknyában ment a TSZ-ből nyugdíjba - ellentétben Leana nénivel, aki a maga 148-as mellbőségével az 1994. év legerotikusabb szenzációjaként vonult be Amerika történelmébe. Hát igen. Az újvilág a korlátlan lehetőségek országa. Ott ilyen adottságokkal betegre keresheti magát egy mámi és még tüdővéasztól sem kell tartania. Bele van kacagva rendesen a TBC szemibe. Brékfaszt-früstök után tőgyre dolgozódik a bacon-szalonna, hamar beépül zsírszövetnek a hamburger és máris lehet hívni a kisunokát: gyere Dzsonika, lufizz egy kicsit nagyanyó csöcseivel. Unod már? Akkor a melltartómat vigyétek ki Frenkikével a kert végibe és állítsatok fel belőle két indián sátrat!

Íme, itt a bizonyíték, hogy léteznek ilyen Matild típusú bőrök a világban. Náluk minden flottul működik; hibátlan a vonalvezetés, egyben van a cucc, de az összhangzattan valahol mégis biccen. Látni én, hogy a mell-muff-comb szentháromságba itt nem lehet belekötni, de azért legyünk csak résen! Nem a kiberetvált vénuszon fogok én gyanút, mert az is echte.

A szöghaj viszont, meg a bűvár arc zombi ujjakkal kombinálva már sűrűbb óvatosságra int. Igaz, talán csak az ösztönöm súgja, de vigyázat! A látszat néha csaj.

Amafőrra

Az idei év első szép napja március 27-re esett, amikor az adott címre majd' negyven perces késéssel (plusz minősíthetetlen fejfájással) végre megérkeztem. Nekem mindig ki akar szakadni az agyam melegfronti hatásra, ha azt meg-

előzően éjszakába nyúló programpontok alapján aljasítom le magam részeg disznóvá. Most is így történt: rőf-rőf-rőf, orra sárba döf, bassza meg! - de a bögre kávé és a búrara permetezett hideg víz vigyorgássá formázta a vicsorgást.

Brigitta és Róbert mindeközben talpig pucban és részvételjes csendben múltatták az időt. Ezzel is tisztelegve a Cica Magazin vélt eleganciája és a főnök átmeneti üzemzavara előtt. A benti fotózást helyszűke miatt hamar elvetették (én a sulykot is né-

hányszor), így spontán tavaszi kirándulásban maradtunk. A szunnyadó természetben (természetes zöld nem lévén) közeli helyeken, dombokon-hegyeken, kibelezett kőbányák és lepusztult sportpályák környékén próbálkoztunk - sikertelenül.

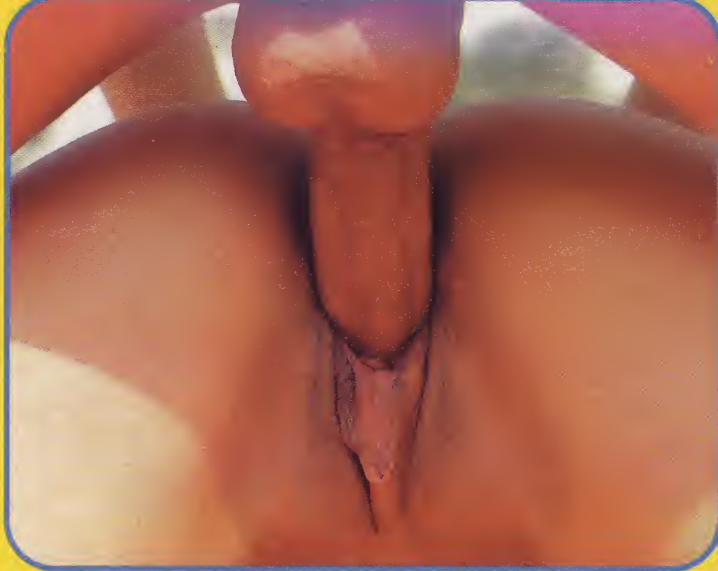

A harangszó már a 100-as úton érte maroknyi, mindenre elszánt csapatunkat. A Déli Krónika újabb bevetésről tájékoztatott, és mire az F16-osok sértetlenül visszatértek olaszországi támaszpontjaikra, mi is ráleltünk végre erre a kis horhosra. A csaltoson át idevezető ösvény bejáratát két, erősen etnikumú külsővel megbarnított útszéli szutyok állta el. Miután garantál-

tam, hogy az üzletmenetükre nem jelentünk akadályt, terepbe kapcsolva áttörtem a bozóton, és kezdetét vehette az Amatőr óra képpé formálása. A sztori zseniálisan egyszerűre lett véve: egy kacér leány - modellként kelletve magát - vágyakat gerjeszt fotóst alakító partnerében. Lesodródik a bugyi, szétnyílik a barlang húsos bejárata, felkínálódva a kutakodó, szorgos

nyelvnek. Ezt cserébe orális ingerlés követi (amelyet egyszerűen csak szopásnak titulálnék), hogy aztán kezdetét vehesse a több oldalról is megörökölt fajtalankodás és malackodás. A jó szeretkezés záloga a kényelem. Nos, ez az egy hiányzott csak a terepen - ennek ellenére Brigi

zokszó nélkül hevert el a murván, Robi pedig ifjanci vehemenciával próbálta ismét teherbe ejteni kedvesét. Egy igényes, igazán jó szetthez minimum hat rolni filmet illik eldarálni. Ez tekercsenként 36 kockát jelent, ami természetesen jó sok ideig eltart. Én - instabil állapotomat és a

mostoha körülményeket figyelembe véve feleztam a kvótát, de így is többszöri pauzát okozott a film- és pózcseré, valamint az aktuális cigarettaszünetem. A fiatalok közben (mintha baldachinban hempergőnek) folytatták a kényelmetlen-kontra-kéjmeccset, ami sokat tapasztalt rókaként bennem is tiszteletet ébresztett.

Egy ilyen alkalommal bicikliző cserkészcsapat ölébe hullott a látvány: hangos kurjongással nyugtázták a kúrát; felverve az összes sütkérező gyíkot, de ez még nem merítette ki a megrontás büntetését. A minden jó, ha jó a vége elv alapján a befejezést magától érthetőleg jól láthatóvá kellett megformálnunk, amihez ebben az

esetben három személy és három szerv szükségeltett. Robi és a farka, Brigi és a szája, valamint Billy és a gépe bizonyítottan sikeresen működött közre, ami a sztorit illetően megnyugtató eredmény. Minden úgy történt, mint a mesében: Billy meglátta, Robi meglőtte, Brigi meg hammm, bekapta, aztán itt a vége, huss és fuss. Lefelé

menet még egyszer megkínáltam a bozótnak a dukkót, a fiatalokat hazafuvaroztam, de a két repedszarkút már nem találtam. Maradt hát a jól megérdemelt matyizás utáni munka: diakeretezés, szerkesztés, méretezés, szövegírás, és most már Ti is beavatódthatok végre, hogyan is készült az áprilisi Amatőr óra.

Big Boss

Régóta sejtettük a haverommal, hogy a Kovács Mártyi nagy spiller. Már a suliban is feszt dicsekedett nős pasikkal, meg lezajlott grupival, de a nagyszünetben ezek inkább csak egy élénk fantázia kisdéd játékaiként hatottak. Érett-ségi után totál meg is feledkeztünk róla. Mi Lalival nagyban zenekart alapígtattunk, amikor augusztus végén néhány lemezt kölcsönkérni be-toppant hozzám a kisasszony. Nem mondom, sütött róla a szándékos-ság; testhez simuló ruha meg vörös boszorkánycipő, de azt nem tudhat-ta, hogy ketten leszünk. Nekünk a

nyár addig azzal telt, hogy kiderítsük, mi a jelszó. Mármint ahhoz, hogy ket-ten ugorhassunk meg egy nőt. Görög ismerősünk, Jorgosz avatott be a nagy titokba: „az a jelszó, hogy nincs jel-szó”. És tényleg, két nap múlva, min-den görcsölés nélkül sikerült egy An-namarit kéglire vinnünk. A nagy tett-ből még az se vont le sokat, hogy piros

BELE A LECSÓBA

betűs ünnep lévén öklömnyi vattacsomagon keresztül kóstolhattunk csak be a lucskosba. És egy hétre rá becsöngtetett a Kovács Márti. Doboz Marlboro-t hozott ajándékba, de nem lepődött meg kettőkön se. „Majd osztotok rajta” – csacsogta kacéran, aztán ledarálta a jelenlegi helyzetet.

Fotómodellnek készül, de felvették a közgázra is. Floridában nyaraltak az ősökkel, és azóta imádja Stinget. Összenéztünk Lalival: ha fullánk kell, hát jó helyen jársz bébi. Elpróbálni se lehetett volna jobban, ahogy nekiestünk. Én csörözni kezdtem vele, a haverom meg hátulról támadott.

Piszok jó seggű a nő, hogy ezt eddig miért nem vettem észre? Két perc alatt kiszabadított minket, és csak úgy sliccből nagy szopásba kezdett. Anyám, ebből mi lesz... hát hamar a nyársra került: én szopattam tovább, Lali meg a túloldáról

kúrta. Piszok büszke voltam a szerencsénkre, bele is csaptam a haverom tenyerébe, vesziemre. A kis kurva ettől teljesen begurult. Kiszállnia luxus lett volna, de onnantól kezdve nem engedett magába. Nagy sértődésében

egyre csak a Lali ölébe fészkelődött és mindig úgy intézte, hogy ő varrhassa. Nem mondom, továbbra is cumizott, de minden pillantásával porba próbált alázni. Elöntött a düh – itt te nem diktálsz, te mocskos szajha! Széthúztam a

seggét, ráköptem a farkam végére, és bele-
nyomultam a végbelébe. Mint az állat,
baszni kezdtem a picsáját. Egyből nyüszíte-
ni kezdett, de nem a fájdalomtól; érezni le-
hetett rajta a gyakorlatot fakanál ügyben.
Lali a túlpartról hesszelt, mi is történik.
Tudtam róla, hogy ezerszer elfantáziált
már hokizás közben ilyesmikről, és most a
nagy lehetőség szétesapja az agyában az
adrenalint. Átfordította a nőt, és most ő
furakodott be az egyre táguló seggbe.
Szabályos kivégzés történt, de Mártit ez
gerjesztette igazán. A hajába markolva

húztam rá a száját a faszmorra, levegőt alig kapott, de nyögött megállás nélkül. Egyfolytában élvezett, egyik orgazmusát a másik követte. Libabőrösen remegett, nyüsztített, már mozdulni sem bírt, de előlem újra és újra elhátrált. „Mi az apád fasza bajod van?” – sziszegtem a képébe, amire azzal jött, hogy „ne haragudj, de az én vaginám is véges” Na ettől aztán tényleg hangos röhögésbe törtünk ki. Az első öt percet leszámítva a muffja felé se néztünk, csak a picsáját súroltuk rojtosra, mégis ilyen szende-szűz alibivel

állt elő. Innentől tényleg prosztóként viselkedtem: először kihugyoztam az ablakon a tizedikről, aztán nagyokat bőfögtem, végül sikerült néhány dallamosat is finganom, ami végleg betette a kaput. Lali még próbálkozott néhány pózzal, de egyre csak azt vigyorogta felém, hogy „de nagy faszt vagy, hagyd már abba”. Befejezte

ők is hamar, a kisasszony meg zihálva rogyott össze. Már védekezésre képtelenül asszisztált a sorsához, az arcát megadóan tartotta felénk. Már belefáradt a harcba, szemérmére se voltam veszélyes, rámarkolt hát végére, és kiverte a

faszom. Ráfröccsentem Már-
tika sértődött pofijára, és a
haverom is jött egyből,
mocskosul összegecizve a
szőke színésznőt. Csak folyt
végig rajta a raga, ennyi
anyagot még életemben nem
láttam, el se hiszem, ha nem
mi csináljuk. Hát, kábé így
basztam el a nagy lehetősé-
get, mert a nőt azóta se lát-

tuk. Pedig isten bizony, én
nem haragszom rá. Egy do-
boz Marlboro-ért újra kor-
páson dörrenteném – még
arra is fölesküdnék neki,
hogy soha többé nem fíngok
ki az ablakon.

SAMU

Reménytelen a helyzet, manapság a csapból is csak szőke modellek hemzsegek elő. A mérleg serpenyőjét visszaállítandón dobtam be ezt az emberi próbátó feketét, hogy szörnyű vad sötétségével rántsón már helyre valamennyit a hidrogéntől elfásult libidónkból. Nálam bejött. Sikerült felkeltenie érdeklődésemet, és ettől még a bepácolt alagút bejáratát őrző veres karvaly-karmok se bírnának eltántorítani. En mondom, nem kell finnyázni; vesszen minden előítélet, éljen az ebola!

